

12. Apr. 1845

FACTS

Date:

12. Apr. 1845

Page number:

Dagbog D, side 26

TRANSCRIPTION

12 April 45. –

Jeg bliver blød om Hjertet, naar jeg tænker paa, at den Tid er ikke fjern, da jeg skal sige Farvel til Danmark, til mange Mennesker, jeg dog fik kjære. Vil ikke Længsel efter Fødelandet betage mig og gjøre mig uskikket til at nyde Godt af Reisen? Lad mig stedse mindes: at det er netop denne Færden blandt vildfremmede, som jeg trænger til, lad mig kun lide derved, det er jo det jeg skal. Der er jo Ingen, siden min Moder¹, som vil savne mig; med der er dog vel Nogle, som vilde mindes mig. Stille! kan jeg da aldrig opgive den Tanke: at jeg har en Vexel, der lyder paa Kjærlighed og Lykke i Livet, aldrig glemme, at den blev ikke respeceteret, og kan jeg aldrig lære, at Kunsten bør være min eneste Elskerinde, med hvem jeg først maa avle Børn, der arte dem vel og bære Vidnesbyrd om, at de stamme fra en Fader, der er en Piges Kjærlighed værd. Kan det skee, og dertil er jo denne Reise et Middel, da, o da flyver tilbage til det elskede Fødeland.

¹ Cathrine (Trine) Lundbye, f. Bonnevie (1792-1863).

12 April 45.

Jeg bliver blød om Hjertet, naar jeg tænker paa, at den Tid er ikke fjern, da
jeg skal sige Farevel til Denmark, til mange Venner, og dig min kjære.
Vil ikke længere efter Færdlandet betage mig og give mig afsked til et
nygt Gæst af Boireu? Lad mig stode mindes: at det er netop samme Fær-
den blandt vilde fremmede, som jeg tænker til, lad mig kun leve der,
det er jo det jeg skal. Der er jo Ingen, inden min Moder, som vil saare
mig; men der er dog vel Nogle, som vilde mindes mig. Stille! kan jeg da
aldrig opgive sin Tante: at jeg har en Værel, der tyder paa Kjærlighed og tryk
i Huset, aldrig glemt, at den blev ikke respektet, og kan jeg aldrig leve,
at Kunsten har saae min eneste Elskerinde, med hvem jeg først saa aale.
Boireu, der var den sel og ~~ikke~~ herre Værelstid om, at du stamte fra
en Fader, der var en Pige Kjærlighed er det. Haar det skee, og dertil er jo samme
Veiret at Mødelse, da, - da flyger tilbage til det elskede Færdland

London 12 April 45.

Minne Møtspatter.

Jeg har 4 Møtspatter. Den første er en Rose, der vil sætte Blomsterknopper,
men disse bliver aldrig til Blomster, og jeg taler og meget af den, dens grønne
Blade, dens friske, brændende Ånd, dens hele Form der gjort mig stor Gode.
Den anden staaer der Fugle, som jeg fik i 1839 af en gamle Konferensraad
Boandis; denne holder jeg meget af og vilde gerne se, naar jeg kommer til
bage engang. Den tredje er en Bregne, som i disse Dage er stude op,
indendeligt sammentruet i en Spiral ligger det dælte Blad, enden omgi-
ret af en brændende Kapsel. Men dog har jeg en Forskjel paa den, og
smukt vil den vil indfælde det palmagtige Blad i Solen. Den fjerde -
det er en ganske lille Møtspatte, Minne kun staaer om i en Stilk. I Hænde
er indgæst: 2 Juni 45. Den fik jeg af hendes Brøder den Dag, da Oudet gik
gjennem min Mund, den Dag, da jeg sidste Gang hørte hendes Stemme.
Det var en Aftagelse af en Fugle, men den var en anden stue, isende som
mit Hæde, men jeg har aldrig mindet at høre den hørte. Sten vil jeg gerne dit,
men gemme Møtspatter. Den samme Stilk ligner min Kjærlighed, skal jeg
saaledes ligner Rose, der vil skøjte Knopper, men aldrig blomstere?
Men du, gamle Fugle, skid du dine Blomster og lad dem alle døsse paa
Jorden, lad dem skøjte og fælde Hænde over, mens jeg er horte; men jeg saame
Kraft, at jeg end engang kan see de røde Blomster adene sig, og er det i alle
Dage - glæde mig end engang, naar jeg atter gjensee Danmark! -